

Hmeljarski vestnik

Glasiilo Hmeljarskega društva za Slovenijo v Žalcu

Izhaja mesečno enkrat — v hmeljski sezoni tudi večkrat v neobveznem obsegu
Člani Hmeljarskega društva plačujejo naročnino s članarino

Štev. 5.

Žalec, dne 1. maja 1934

Leto I.

Koristne žuželke s posebnim ozirom na hmeljarstvo

Prav mnogo se razpravlja pismenim in ustmenim potom po časopisih in na zborovanjih o škodljivih žuželkah, tako da se človeku nehoté vrine naziranje, da so vse žuželke škodljive in da jih je treba kar od kraja uničevati. To pa je velika zmeta. Mnogo je koristnih žuželk, ki nam sicer ne prinašajo neposredne koristi, kakor n. pr. čebele in sviloprejke, ki nam koristijo s svojimi dragocenimi tvorbami — medom in sviló — nego nam koristijo posrednim potom s tem, da nam uničujejo nebroj drugih žuželk, ki so našim kulturnim rastlinam v škodo.

Kakor znano, uživajo nekatere žuželke le rastlinsko hrano in pri tem pokončujejo listje, cvetje, plodove, ličje, les in korenine različnih nam potrebnih rastlin.

Druge žuželke so pa mesojedci ali roparji, ki napadajo in zavživajo rastlinam škodljive žuželke, ali pa polagajo v njihove gosonice ali ličinke svoja jajčeca — takozvani najezdiki — in jih tako uničujejo. Nujno potrebno je torej, da spoznamo tudi koristne žuželke in da vse storimo v njih obrambo. Marsikomu se bo sicer čudno zdelo, da bi žuželka morila ali uničevala žuželko in jo potem zavžila — pa je vendar tako.

Uničevanje škodljivih žuželk po koristnih se pa godi bolj prikrito, ker se izvršuje ali pod listjem, pod skorjo, v lesu, deloma tudi v mraku in ponoči.

Hočemo najprej navesti obče koristne kebre in potem natančneje popisati one, ki pridejo gledé hmeljarstva v pošteve.

Koristni so predvsem vsi brzci, posebno pa bakrenasti, vijoličasti in zlati krešič, poljski in gozdni brzec, medlo - črni usnjak, puškar, moškatnik ali otimač in še drugi. Koristni so nadalje še rusokrili grabilec, grobar, rumeno-rdeča in glinasto-rumena sneženka in še drugi. Za hmeljarja pride pa v prvi vrsti v poštev polonica ali božji volek (kravica), ki si ga hočemo natančneje ogledati.

Polonice so mali, posebno pri mladini priljubljeni kebrčki. Otroci jih pošiljajo v nebesa po solnčno svetlobo ter jim služijo tudi kot preroki. Polonice imajo ali okroglo ali jajčasto-okroglo truplo z rdečim, črnimi ali rumenimi lisami ali pikami.

Ko začenjajo spomladi travniki zeleneti, prihajajo polonice iz zimskega stanovanja, izpod kamenja, listov, skorje in poiščejo pred vsem rastline, na katerih pričakujejo listnate ušice ali kaparje, ki jim,

kakor tudi njihovim ličinkam služijo kot tečna hrana. Ličinke so do 10 mm dolge, so črnkaste barve ter imajo ščetinasto dlako. Po zgornjem delu trupla so posejane s šestimi in več rdečerrumenimi lisami, ki spominjajo opazovalca na močeradeka. Te ličinke, katere smatrajo ljudje za škodljivce, ter jih uničujejo (!), se zabubijo in obvisé na listih. Čez nekaj časa se iz bub izkobacajo mlade polonice, ki se takoj pri najboljšem teku spravijo nad listnate uši.

Izmed raznih polonic prideta za hmeljarja le dve v poštev in sicer dvopikasta in sedmopikasta. Zgodi se, da se polonice pogosto prikazujejo v prav velikem številu, kar je dalo ljudem povod, da so vse polonice smatrali kot škodljivke.

Izmed vseh polonic je le 24 pikasta škodljiva, ker uživa le rastlinsko hrano in dela vsled tega posebno na lucerni precejšno škodo.

Čehi so krstili polonico za »slunečko« ali »verunko«, Poljaki za »zazulko« ali »biedranko«, patronko, Srbi za »maro«, Rusi za »bedrunka« ali »zazulka«.

Izmed kožokrilcev so razen bučele še koristne nekatere gozdne mravlje in ose in razni najezdiki, ki pa hmeljarja ne zanimajo.

Huda uničevalka listnatih uši je med dvokrilci muha trepetavka, koja zaradi njenega lahkega, trepetavega letanja tako imenujemo in lahko spoznamo. Trepetavke so kakih 10 mm dolge muhe kovinsko-črne barve ter imajo na širokem svojem zadku rumene, krajcu podobne lise. Iz malih jajčec prihajajo rumeno-zelene in nekoliko rjavo-lisaste ličinke, ki uničujejo ušice na ta način, da jih nabadajo in izsesavajo tako, da ostane od njih le prazna kožica. Muhine ličinke lezejo po listju nekako tako, kakor pijavke in se jih lahko spozna po tem. Končno se spremenijo v sive ali rumeno-rjave, sodčkom podobne bube.

Za hmeljarja sta zanimivi še dve žuželki, ki spadata med mrežokrilce, ker pokončujeta obilo listnatih uši in to sta navadna tenčičarica ali zlatoočka in levova tenčičarica.

Navadna tenčičarica je 9 mm dolga, ima zlatorumene se blesketajoče oči, dolge rumene tipalnice in štiri prozorna, gostomrežasta krila z zelenimi žilicami. V miru sklada krila strehasto nad vitkim zadkom.

Samica leže jajčeca na dolgih pecljih na list ali na deblo. Ker so jajčeca podobna trosom kake glivice, so jih poprej smatrali za rastlinske tvorbe. V nekaj tednih se izvalijo iz jajčec ličinke, ki so sivozelene

in rjavo-lisaste. Ličinka, ki je živahna, prime s svojimi močnimi, kleščam podobnimi čeljustmi ušico in jo izsrka. Na ta način jih uniči mnogo in nam koristi. Ličinka se večkrat levi in končno zabubi, ko je še poprej napredla nekaj nitk, s katerimi pritrudi bubo na list, samo sebe pa oprede s pergamentu podobnim, belim zapredkom. Iz bube se čez nekaj časa razvije zopet zlatoočka. Na ta način se v enem letu vrsti več rodov.

Vsak hmeljar bi moral poznati te koristne živalice.

Ne sicer med žuželke, pač pa med stonoge spada še živalca, o kateri je poročevalec prvič slišal povodom poučnega shoda v Šmartnu ob Paki. Ko se je na shodu namreč razpravljalo o hmeljskih škodljivcih in njih uničevalcih, oglašil se je eden izmed navzočih hmeljarjev in izjavil prilično sledeče: »Povodom obrezovanja hmelja sem zasačil v koreniki, napadeni po hmeljskem kebru to-le živalico (jo vzel iz škatlice in jo pokazal navzočim hmeljarjem), ki se je z vso silo lotila ličinke hmeljskega kebra ter jo obdetovala s vojimi ostrimi čeljustmi. Ali bi se to živalco ne smelo prištevati tudi h koristnim živalim?«

Ko je predavatelj pritrnil naziranju vnetega hmeljarja, ga je prosil za živalico, da jo pošlje v določitev. Gosp. prof. Koprivnik iz učiteljskega v Mariboru je predavatelju tozadevno pisal dne 24. maja 1912 sledeče:

»Hvala za prijazne vrstice in za poslano. Uničevalec ličinke hmeljskega kebra — *plinthus porcatus* — je kamena striga, *Steinkriechel*, *lithobius mutabilis*, iz vrste stonog. Striga je mlada, ne še popolnoma razvita živalica. Redi se z golimi polžeki in vsakovrstnimi ličinkami. Vaš poročevalec je strigo dobro opazoval.

Pozdrav!

Koprivnik I. r.«

Želeti bi bilo, da bi se med hmeljarji našlo več tako vnetih opazovalcev hmeljskih škodljivcev, oziroma njih uničevalcev, kot je bil vrli Šmartinčan.

Hmeljarsko društvo je dne 4. aprila 1934 odposlalo na Ministrstvo poljoprivrede v Beogradu

sledečo vlogo:

Hmeljarsko društvo za Slovenijo je že dne 18. XII. 1932., številka 482 naprosilo Ministrstvo poljoprivrede, naj ukrene omejitve hmeljskih nasadov v Jugoslaviji. To prošnjo je navedeno ministrstvo rešilo dne 29. IV. 1933., br. 25593/II na ta način, da je pozvalo kr. banske uprave, naj poučujejo in svarijo ljudstvo potom svojih organov in strokovnih organizacij pred preobilim razširjanju hmeljskih nasadov in sicer v prvi vrsti zaradi preobilnih investicijskih stroškov, ki jih zahteva umno hmeljarstvo in v drugi vrsti zaradi nerentabilnosti hmeljarstva v slučaju nadprodukcije.

Zveza hmeljarjev v Žatecu Č. S. R. je vnovič pozvala in naprosila ne le Hmeljarsko društvo za Slovenijo, nego vse strokovne organizacije onih držav, kjer se pečajo s hmeljarstvom, naj se z vso močjo potrudijo doseči pri svojih vladah omejitve hmeljskih nasadov.

Z ozirom na ta poziv in z ozirom na soglasni sklep 54. glavnega občnega zbora Hmeljarskega društva za Slovenijo z dne 25. marca t. l. si usoja podpisani društveni odbor vljudno prositi, Ministrstvo poljoprivrede blagovoli postavnim potom ukreniti, da se omejijo hmeljski nasadi v Jugoslaviji po zgledu Č. S. R. (Glej prilogo!)

Stanje hmeljskih nasadov l. 1934. naj ostane kot podlaga za bodočnost. Novi nasadi naj se dovolijo le v toliko, kolikor se opuste stari.

Hmeljarsko društvo se sigurno nadeja, da bode Ministrstvo poljoprivrede ustreglo soglasnemu sklepu 54. glavnega občnega zbora.

Vladna odredba

z dne 23. marca 1934, po kateri se določa naprava novih hmeljskih nasadov leta 1934.

Vlada Čehoslovaške republike ukrene po § 1. postave z dne 9. VI. 1933 številka 95 o izredni odredbeni oblasti, podaljšani po postavi z dne 15. XI. 1933 številka 206 sledeče:

§ 1.

Prepovedana je v letu 1934. naprava novih hmeljskih nasadov in sicer sajenje novih hmeljskih sadik, kakor tudi postavljanje novega žičnega ogrodja vseh vrst.

§ 2.

1. Prepoved po § 1. pa se ne tiče onih novih hmeljskih nasadov, ki služijo v istem obsegu kot nadomestilo za stare, po obiranju l. 1933. ali l. 1934. opuščene nasade.

2. Nadalje se ta prepoved ne tiče onih slučajev, kjer so se že izvršila vsa investicijska dela, kakor rigolanje, sajenje sadik in postavljanje ogrodja za nove nasade.

§ 3.

1. Naprava novih hmeljskih nasadov po § 2. se mora javiti pristojni okrajni oblasti in sicer ono po § 2., odstavek 1. v teku 14 dni in ono po § 2., odstavek 2. pa 14 dni po dnevu, ko stopi ta odredba v veljavo.

2. Onemu hmeljarju pa, ki je napravil nov nasad, ne da bi bil izpolnil pogoje po § 2., ukaže okrajna oblast, da ga mora uničiti v določenem času pred obiranjem. Če pa bi se kdo branil, se ga bode k temu prisililo in se bode uničenje hmeljskih nasadov izvršilo eksekutivnim potom na stroške hmeljarjev.

Kazensko postopanje po § 4. pa ni izključeno.

§ 4.

Kdor postopa zoper to odredbo ali opušča zapovedano, se kaznuje po § 4. postave številka 95.

§ 5.

Ta odredba postane pravomočna z dnevom njene objave (28. III. 1934) in jo izvršuje Ministrstvo poljoprivrede in Ministrstvo za notranje zadeve.

Važno za vse hmeljarje

I.

Naš hmelj si na svetovnem trgu ni priboril svojega imena in ugleda samo zaradi svoje odlične kakovosti, nego tudi zaradi lepe barve, lepega obiranja

in pravilnega sušenja. Vsak hmeljar vé ceniti dobro sušilnico, dasi mu včasih tudi najboljša nagaja in mu pridelek neenakomerno suši. Po eni strani predala je hmelj skoro preveč suh, medtem ko je na drugem koncu še napol surov. Ta nedostatek povzroča napačno urejevanje ventilacije, posebno pod vplivom vremena. Vsaka izprememba istega vpliva tudi na sušenje v nejevoljo hmeljarja.

Temu nedostatku je odpomogla z novo konstrukcijo naša renomirana tovarna hmeljskih sušilnic: Jos. Lorber i. dr. v Žalcu, ki izdeluje takozvani mešalnik zraka. Potom te nove iznajdbe se hmelj enakomerno in hitreje suši, bodisi podnevi ali ponoči, pri lepem, hladnem ali deževnem vremenu in se lahko montira v vsako kurilno sušilnico.

Kogar izmed hmeljarjev bi zanimala nova, zelo praktična iznajdba, naj si jo ogleda pri navedeni tvrdki v Žalcu.

II.

Vsem hmeljarjem je dobro znano, da je peronospora najhujši sovražnik hmeljske rastline. Čehi so pred leti trdili, da je njih rastlina odporna (imuna) proti peronospori, pa so se hudo varali. Tudi mi Savinjšani smo živeli v takšni zmoti. Tudi naš golding — kakor nobeden izmed plemenitih hmeljskih vrst — ni odporen, ni imun proti peronospori.

Ne vemo, kaj nas še čaka! Bodimo oprezní in imejmo vse pripravljeno, ako bi nas hotel neljubi gost posetiti v obilnejši meri, kakor dosedaj!

L. 1930. je Hmeljarsko društvo naročilo s pomočjo državne subvencije 19 Holderjevih škropilnic ter jih razdelilo med svoje podružnice in tudi med posamezne člane proti vrnitvi $\frac{1}{2}$ nabavnih stroškov. Priporočamo, da se vse brizgalne že sedaj pregledajo in pripravijo za takojšno uporabo. Holderjeve brizgalne funkcijonirajo brezhibno in se lahko priporočajo v nabavo.

Zastopnik tovarne teh brizgaln za Jugoslavijo je g. Petar J. Miović, Maribor, Kopitarjeva 6, ki daje potrebna pojasnila.

Parcela za selekcijo hmeljske rastline je že zasajena. Sodeč po zunanosti došlih sadežev, so bili najlepši oni iz Gomilske in Tabora. V jeseni bomo videli, ali bosta navedeni vrsti obdržali še prvenstvo.

Društveni selekcionar.

† Josip Pauer

Dne 3. aprila t. l. je preminul v Braslovčah daleč na okoli znan, zelo spoštovan in priljubljen trgovec in posestnik g. Josip Pauer. Pokojnik je bil celo svoje življenje vzoren hmeljar in si je kot tak pridobil neveljivih zaslug za povzdigo in razvoj hmeljarstva v braslovškem hmeljskem okolišu. Pokojni g. Pauer pa ni bil samo vzoren hmeljar, ampak eden prvih, ki so položili temelje domači hmeljski trgovini. Kot solidnega in poštenega hmeljskega trgovca ga je poznala in spoštovala cela Savinjska dolina. Saj pa je tudi to spoštovanje in zaupanje zaslužil kot malokdo! Pomagati našemu hmeljarju do blagostanja, je bila vodilna misel tega poštenega domačega hmeljskega trgovca. Zato pa bodo tudi ohranili gosp. Paura naši hmeljarji v trajnem in hvaležnem spominu! Tudi

Hmeljarsko društvo se na tem mestu spominja blagega pokojnika kot svojega dolgoletnega člana, vzornega hmeljarja in poštenega domačega hmeljskega trgovca in ga bo ohranilo v trajnem in častnem spominu!

Predlog za omejitev hmeljskih nasadov v Franciji

Generalna zveza francoskih hmeljskih interesentov je v eni svojih odborovih sej, kateri so prisostvovali hmeljarji, hmeljski trgovci in pivovarjarji, ponovno stavila zahtevo, da se omejijo hmeljski nasadi. Hmelj zadnje letine je šel radi izvoza v Združene ameriške države sicer gladko in brez težave v denar, kar pa ne sme hmeljarjev zapeljati, da bi zopet razširili hmeljske nasade. Zlasti je svaril pred tem predsednik Alzaškega hmeljarskega združenja. Ne sme se prezreti, da se je radi moderniziranja pivovariteljske tehnike močno omejila poraba hmelja. V celi Franciji se ne smejo razširiti hmeljski nasadi preko 2.500 ha, akoravno je bilo že v Alzaciji sami poprej zasajeno s hmeljsko rastlino nad 4.000 ha. Francoske hmeljarje je zlasti težko zadela izguba belgijskega trga, ki je poprej vedno pokupil večje množine severofrancoskega in alzaškega hmelja. Kot vzrok za to se navaja poslabšanje kakovosti francoskega hmelja in pa pomanjkanje propagande. Nadalje se je poročalo na tej seji, da namerava francoska vlada sprejeti zakon o znižanju uporabe surogatov pri varenju piva. Doslej se je smelo uporabljati namesto ječmena in hmelja surogate do 50%. Francoski kmetovalci zahtevajo že dalje časa znižanje na 10%, niso pa uspeli s svojo zahtevo pri prejšnjih vladah radi odpora pivovarjarjev. Po sedanjem vladnem predlogu pa se namerava znižati uporabo surogatov na 20%.

Položaj na tu- in inozemskih hmeljskih tržiščih

Žalec, 27. aprila 1934. V drugi polovici meseca aprila je hmeljska trgovina zopet znatno oživela. Pokupilo se je nekaj sto metrskih stotov hmelja po cenah Din 38.— do Din 40.— za 1 kg. Kupovalo se je za severoameriški račun in je s tem zavzela Amerika v naši prošli hmeljski sezoni prvo mesto med odjemalci našega hmelja. Pri nas leži še 500 metrskih stotov neprodanega hmelja in bi bilo le želeti, da najde tudi to blago odjemalca vsaj po tej, če že ne po višji ceni. Nakupovanje se nadaljuje.

Vojvodina, Petrovac 27. aprila 1934. Pred nekoliko dnevi je bila prodana velika partija 50 metrskih stotov hmelja po ceni Din 40.— za 1 kg. Računa se, da leži v celi Vojvodini še 400 met. stotov hmelja.

Čehoslovaška, Žatec 25. aprila 1934. Nemška sekcija Hmeljarske zveze poroča: Živahno povpraševanje po žateškem hmelju se vzdržuje nespremenjeno. Tudi danes so bili javljeni s tržišča in s podeželja večji nakupi. Zopet se je povpraševalo večinoma po srednjem in srednje dobrem hmelju. Cene za ti dve vrsti hmelja so se učvrstile in se gibljejo med Kč 1350.— do Kč 1.450.— za 50 kg (Din 48.— do Din 53.— za 1 kg). Zanimanje pa je tudi za prvovrstno

blago in so se gibale cene za prima in izbrano blago med Kč 1.450.— in Kč 1.550.— za 50 kg (Din 53.— do Din 56.— za 1 kg).

Nemčija, Nürnberg 26. aprila. Razpoloženje je nespremenjeno čvrsto, v zadnjih dneh nekoliko prijaznejše in se plačuje za dobro blago RM 200.— do RM 255.— (Din 70.— do Din 89.— za 1 kg), za srednje blago RM 180.— do RM 250.— (Din 63.— do Din 87,50), za slabo blago pa RM 155.— do RM 215.— za 50 kg (Din 54.— do Din 75.— za 1 kg).

Na ostalih svetovnih hmeljskih tržiščih je ostal položaj miren in nespremenjen.

(Cene so preračunjene po uradnem in klirinškem tečaju.)

I. Poročilo Hmeljarskega društva za Slovenijo o stanju hmeljskih nasadov*)

Žalec v Savinjski dolini, dne 24. IV. 1934.

Korenika hmeljske rastline je prezimila še precej dobro. Rez se je izvrševala še pri ugodnem vremenu koncem meseca marca in začetkoma aprila. Po nenavadno toplih, skoro vročih dnevih in nočeh brez padavin se je vreme sedaj spreobrnilo. Pri skoro stalnem vetru od j. z. in nekaj padavin se sedaj nadaljujejo spomladanska dela v nasadih. V prvi vrsti je gnojenje, potem obdelovanje s kultivatorjem in brano. Tuintam se izvršuje tudi že prvo napeljevanje poganjkov na droge in žico.

Hmeljska trgovina je vnovič oživela in se je nakupovalo nekaj partij po cenah od 38.— do 45.— Din za 1 kg. Približno 600 met. stotov lanskega pridelka pa še čaka na odrešenje.

Društveno vodstvo.

*) Ta poročila so za strokovne organizacije in strokovne liste inozemstva.

MARTIN JOŠT, Gotovlje:

Hmelj kot rastlina

(Nadaljevanje.)

Uspešno razmnoževanje hmelja se vrši izključno potom sadežev, katere narežemo v dolžini 12—18 cm. Za sadeže se vzamejo vsakoletni novi poganjki podzemeljske trte in sicer samo zdravi ter najlepše razviti. Ako hočemo imeti res lepe in rodovitne nove nasade, jih mora vsak hmeljar preko leta večkrat pregledati ter izbirati najboljše rastline, katere si zaznamuje in potem od njih nareže sadeže za razmnoževanje svojih nasadov. To je že neke vrste selekcija ter se potom nje dosežejo lepi rezultati.

Vrste hmelja.

Kakor že omenjeno, razločujemo že po poganjkih, oziroma trtah rdeči in zeleni hmelj. Ravnotako pa razvrstimo hmelj po času dozorevanja v zgodnji, srednji in pozni hmelj.

Med rdeče hmelje spadajo: žateški, zgodnji hmelj, usteški rdeči, rdeči švecinger iz Badna, špalt-ski, naš in angleški golding ter razni drugi hmelji, kateri so večinoma potomci žateškega hmelja. To so po večini zgodnje in finejše vrste.

Med zelene prištevamo naš pozni hmelj, kateri

je že skoraj izumrl radi uničenja po peronospori, nadalje bački, usteški zeleni, wirtemberški, belgijski, razne ameriške in druge hmelje, ki so sicer kvalitetno slabši, toda dajo navadno obilno letino.

Med zgodnje in srednje hmelje prištevamo večinoma vse rdeče žlahtne hmelje, med pozne po večini vse ostale vrste.

Hmelja imamo sploh na svetu nešteto vrst, ker se rastlina pri drugačnih talnih in podnebnih prilikah vedno drugače razvija in se prilagodena dotičnemu kraju navadno imenuje po njem. Tako n. pr. štajerski zgodnji rdeči hmelj, kateri je potomec žateškega rdečega hmelja in ki je pri nas že skoraj izumrl. Ravnotako se že tudi stari žateški rdeči hmelj v prvotni domovini težko najde. Oba pa imata to slabo lastnost, da so njune kobule neegalne, to je majhne, srednje in velike rasti.

Ako pogledamo naš golding, se lahko takoj prepričamo, da je zelo neenoten kar se tiče kobul in časa zorenja. Da se ta neenotnost odpravi in da si vzgojimo enakomerno rastlino, je na vsak način potrebna selekcija, pravilno gnojenje in obdelovanje hmelja.

Ker se pa vrste hmelja imenujejo večinoma po dotičnih krajih, kjer se hmelj prideluje, so v naslednjem navedene vse glavne države, dežele in pridelovalni okoliši.

1. Jugoslavija. Pri nas se goji hmelj v Dravski in Dunavski banovini. V Dravski banovini je največji okoliš Savinjska dolina, drugi manjši pa Dravska dolina v okolici Marenberga. V Dunavski banovini se pa goji hmelj v Bački, med Donavo in Tiso v okolici Petrovca in Novoga Sada.

2. Čehoslovaška. a) Glavni pridelovalni center je Žatec z okolico. Pod ta okoliš spada devet sodnih okrajev. b) Usteški hmeljski okoliš (Auschauer Polleper Platte), obsega pet sodnih okrajev. c) Dubski okoliš (Dauba). d) Okoliš Teršice na Moravskem v okolici Olomuca, ki je pa neznaten.

3. Nemčija. A) Bavarska. Glavni produkcijski center je Bavarska z največjim okolišem Hallertau. Najboljši hmelj v Nemčiji raste nedvomno v okolici Spalt-a, to je južnozpadno od Nürnberga. Nadaljni večji okoliš na Bavarskem je Hersbruck. Hersbruški hmelj se prodaja na norimberškem trgu, pod imenom tržni in gorski hmelj (Markt- und Gebirgshopfen). Tržni hmelj raste v dolini, gorski pa na obromkih okoliša. Ostali manjši okoliši so Riedinger-Altmühl, Aischgrund in Reihenspalz.

B) Württemberška. Glavni okoliš je Tettang, kjer se prideluje zgodnji in pozni hmelj. Drugi okoliš je Schwarzwald z mesti Rottenburg in Herrenberg.

C) Badensko. Okoliš Schwetzingen in Seegend (Bodensee).

D) Prusija. V Prusiji se goji zelo malo hmelja in sicer v takozvanem Altmarkt-u in Allenstein-u.

4. Anglija. Na Angleškem se goji hmelj v glavnem v južnih provincah. Najbolj razširjeno je hmeljarstvo v provinci Kent.

5. Francija. Francija prideluje hmelj na Alzaško-Lotrinskem v Burgundu in severnem departmaju.

6. Belgija. V Belgiji se nahajata dva hmeljska okoliša in sicer Alost, severovzhodno od Bruselja ter Popering v najskrajnejšem jugozapadu Belgije, ki meji na francoski severni departma.

(Dalje prih.)

HMELJARNA ŽALEC

I. jugosl. zavod za vkladanje in konzerviranje hmelja

r. z. z. o. z.

se priporoča za strokovno pripravlanje in basanje hmelja na vse načine (bale, balote, cilindre, zaboje), nadalje za vkladanje in lombardiranje (posojevanje proti zastavi) hmelja in za trgovsko in prometno posredovanje, vse to z jamstvom kulantne in solidne postrežbe in stroge diskrecije.

Obratna naprava je najmodernejše urejena, ima 10.000 m² skladiščnega prostora, 16 kurilnih žveplarn s skupno kapaciteto 400 stotov dnevno pri enkratnem vporabljanju. Hmeljarna je tudi opremljena s tremi električnimi dvigalniki, 10 stiskalnicami in z modernimi rešetalnimi stroji.

Na zalogi drži nove lahke in težke vreče ter vsakovrstna umetna gnojila.

HMELJARJI!

Najpripravnejše umetno
gnojilo za gnojenje hmelja je

NITROFOSKAL I.

IZ TVORNICE
ZA DUŠIK
V RUŠAH

Naložili boste Vaše prihranke najboljše in najsigurnejše

v

HRANILNICI DRAVSKE BANOVINE

ker jamči za zavod ne samo znatna rezerva,
ampak tudi dravska banovina z vsem svojim
premoženjem in vso davčno močjo

Podružnica v Celju, Cankarjeva ulica 11
nasproti pošte

Savinjska posojilnica v Žalcu

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

Ustanovljena l. 1881.

nudi popolno varnost za vloge na
hranilne knjižice in v tekočem računu
ter jih obrestuje najugodneje

*

Hmeljarji! Nalagajte denar pri domačem zavodu!

Račun poštne hranilnice št. 10.994

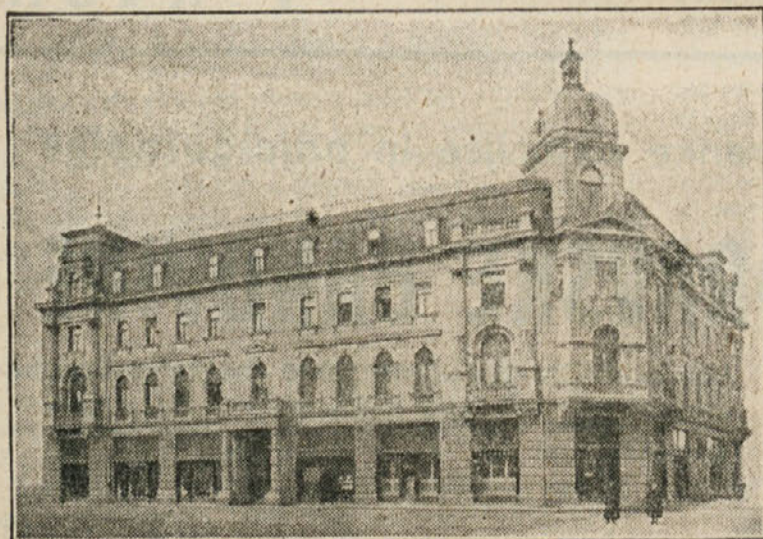
Erzjavljavi: »Posojilnica«

Telefon št. 2

Blagajniške ure: ob delavnikih od 8. do 12. in od 14. do 18., ob nedeljah in praznikih od 9. do 11.

Celjska posojilnica d. d. v Celju

v lastni hiši Narodni dom

Glavnica in rezerve
nad Din 14,000.000

Kupuje in prodaja devize in valute

Izdaja uverenja za izvoz blaga

Sprejema hranilne vloge na knjižice in tekoči račun ter nudi za nje popolno varnost in ugodno obrestovanje

Podružnici:

Maribor, Šoštanj